

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

rum, ut est casus, in d. l. iubemus, ibiq; Bar. ac omnēs doct. Quare ex prædictis luce meridiana clarius constat Illustrē, & Magnificā dominā Annā super dictis feudis ratione dotiū suarū, pro quibus dñs Antoniotus illi omnia bona sua etiā feudalia hypotheca uerat, meliora, & potiora iura ceteris aduersariis habere, necnon ratione dotiū Mag. Dominæ Franchetæ matris olim dñi Antonioti, in quibus ipsa dom. Anna mediāte do. Elisabeth succēssit, & pro quibus domina Franchetta sup dictis feudis collocata fuit, & tanto magis, quia, ut mihi relatū est, huic colloca-
 39 rioni, & hypothecæ dotiū dominæ Franchettæ factæ per dñm Augustinū Illustr. dominus Marchio dicti feudi directus dñs consensit, quo casu nullū esset dubiū, quin dicta domina Anna in dictis bonis potior esse diceretur, stante inuestitura facta dictis dominis Augustino, & Ioanni: sed idem dico, & cōcludo etiā, si de aliquo cōsensu dicti dñi Marchionis nō constaret per ea, quæ supra dicta sunt respectu dotiū dñæ Annæ: q̄ omnia respectu quoq; dotiū dominæ Franchettæ cōueniūt, ut patet. ¶ Præterea intelligo quā plura melioramēta, & maximi pretii facta p̄ Illustr. dños de Aduinis super dictis feudis extare, respectu quorū proculdubio collocatio, & hypotheca facta de oībus bonis p̄ dotibus dñæ Annæ absq; cōsensu ualuit, quoniam ¶ quando feudū ad dominū deuoluitur, melioramenta hæredibus etiā extraneis, ac iis q̄ ius aliquod in illis prætere dē p̄nt, reseruantur, si quidē de melioramētis nō is iudicatur, sicut de ipso feudo, ut in c. 1. §. si uasallus hic finitur, lex & ibi doct. Bald. in auth. excipitur, C. de bonis quæ liber. in l. cū fundus, C. de sol. in l. 2. §. emptor. C. cōmunia, de lega. & ibi Alex. in apost. ad Bald. ¶ Rursus melioramenta facta in feudo qd hæreditarium esse dicuntur, & ad hæredes extraneos quoq; transcunt, ut per Bal. in d. auth. excipitur, Bar. in l. quacūq; C. de omni agro deser. lib. 1. 2. c. ad aures, & ibi doct. cōiter de rebus ecclesi. non alien. si ergo ad hæredes transmissibilia esse dicuntur, sequitur, q̄ per uasallū obligari, & cedi absq; cōsensu dñi possunt, q̄a omne, qd est transmissibile, dicitur esse cessibile, & qd nō est transmissibile, non est cessibile, ut in l. ex pluribus, & ibi Bar. ff. de administrat. tutorū, & Alex. in l. si stipulatus, in prin. ff. de uerb. obli. ¶ Vltimo si fieret controuersia do. Annæ super possessione feudi, in qua ipsa constituta reperitur, profectō ea in sua possessione tuenda, & conseruanda est, donec inter ipsam, & agnatos lis super feudo finita erit, atq; diffinitū, ad quem feudū spectare debeat, tū quia etiam iniustus possessor in sua possessione tuendus est c. in literis, de resti. spolia. l. 1. §. qui à me, ff. de ui, & ui arma. l. 1. §. 1. & l. 2. ff. uti possid. & facit id, quod uoluit Io. And. in addit. ad Spec. in tit. de testam. in §. pen. in ult. addi. quod si etiā certum sit feudum ad ipsos agnatos spectare, tamē donec controuersia super illius proprietate finita erit, filia, quæ tanquā hæres uasallo succedit, in possessione feudi conseruanda est, seu in illā immittenda, & hoc sequitur Ale. in l. si in ult. col. C. de edic. diui Adriani toll. & facit c. 1. §. si de feud. cōt. sit inter do. & agna. cum §. sequen. & ibi plenē. Ergo cū dicta do. Anna in effectū heres sit dicti Illustr. do. Antonioti mediante do. Elisabeth, cuius est heres, & ipsa do. Elisabeth fuerit in possessione dictorū bonorū feudaliū, & post eius obitū do. Anna tam ut heres filia, q̄ etiā rōne hypothecæ, quā in dictis bonis habere præredit, sequitur, q̄ in possessione illa conseruanda est, donec controuersia super feudo diffinita fuerit, præsertim cū eā possessionem propria auctoritate, & sine alicuius personæ licentia apprehendere potuerit ex pacto, & licentia appositis in instrumentis dotalibus iuxta ea

quæ habentur per Bar. & alios in l. 3. C. de possessione, l. in possessione, C. ad l. l. de u. p. positum nostrum loquitur. Et hæc pro dicto rium Mag. do. Annæ sufficiant. Lau. Do.

S V M M A E.

- 1 Princeps iura regalia certi loci ad preiudicium feodi successorum alteri concedere non potest. Et quomodo hoc procedat nu. 16.
- 2 Feudalis questio est à domino feudi terminanda.
- 3 Princeps in feudando, & iurisdictionē in alium transferre alij delegando, se iurisdictione non priuat, Et quomodo.
- 4 Et iuribus alteri questis nolle praiudicare consensu Regij ciuitatis fuit, & est de feudo imperij.
- 5 Feudalis rei dominum directum, & utile, & possessum ac civilis cuius sunt.
- 6 Vassallus, & feudatarius alteri rem in feudum comminimo, & naturali possessione rei, & iurisdictionis in iure suo priuatur.
- 7 Dominus feudi quo in casu possit cognoscere causam nem exercere in rebus, & inter homines loci in iurisdictione penes plures in solidum diuersimodē esse potest.
- 8 Feudatarius iurisdictionem bassam, & dominus alio quomodo.
- 9 Actor sequitur forum rei, & non e contra.
- 10 Aqua per territorij alicuius decurrit quis pro se iurisdictione.
- 11 Feudatarius potest alij sine consensu dñi de suo feudo.
- 12 Feudum dignitatis hodie de cōsuetudine diuidi potest.
- 13 Et in feudum alij eri non solum in totis, sed etiam in partibus.
- 14 Imperator ciuitates, & loca etiam in pace cōstituit, testē in feudum concedere.
- 15 Imperator per capitula edita in pace Constantia filijs successoribus manus uoluisse ligare non censetur.
- 16 Dominiorum diuisio, & Regnorum separatio dicta gentium, Et an ad principēs seculares pertineat.
- 17 Principes seculares iuri gentium subsunt, non auctores.
- 18 Principes seculares non potest prouincias, uel territoria Et an id sit uerum num. 27. & 28.
- 19 Feudum dignitatis non potest diuidi, ut ex uno plures in territoria, & quis pro uno feudo plures uasallus dominos habeat.
- 20 Et quomodo diuidi possit nu. 29.
- 21 Dignitas non debet minui, sed potius augeri. Præbenda non possunt diuidi. Et an id sit uerum nu. 30.
- 22 Seruitutes sunt incorporales, & diuisionem non recipiunt.
- 23 Iurisdictione in sui substantia est indiuisibilis, quantitas uero & diuersæ species reperiuntur.
- 24 Et quid quoad illius exercitium nu. 31.
- 25 Princeps secundum ius gentium, uel eius aquisitiones testē non tamen contra sine iusta causa.
- 26 Pape permissum est præbendas, & parrochias quoad personam diuidere.
- 27 Tempus immemorabile habet uim iusti tituli, & præscripti.
- 28 Iurisdictionem, & territoriorum diuisionem quoad personam & quomodo fieri possit.
- 29 Ius unū positum per aliud ius positum, & à principē præter condendi ius in loco habente sine causa alteri

E P I T O M E.

FEUDATARIUS ultimus, cui ab alio feudum seu uasallo castra, & loca quædam de feudum cum omni iurisdictione, merog; ac minores in feudū concessa fuerunt, solus inter homines castrorū, & territoriorū causas cognoscit, nem, illiusque exercitium inter illos habet, mus feudatarius, qui cōcessit, cum eo in feudum ne concurrat. Diuisio territoriorū, & iurisdictionis etiam de dignitatis, q̄ ab habente auctoritate concedi, & principis locum obtinente ualuit, rit, hic ostenditur.

CONSILIVM LXXIIII.

In fine causa coram eximii, ac Magnificis dominis consiliariis Illuflrifi, & excellentiffi Ducis Ferrariæ Inter Comitè Iulium exuna, & cõmunitatē Regij ex altera uertente, clariffi Iureconfultus domi. Iacobus Carpefanius Parmenfis ad fauorē Comitibz Iulij confulendo omnes difficultates, & ambiguitates ꝑ ipfũ Comitē facientes enenuat, atq; dilucidauit, tamen fuper diuifione, que rectē intuenti ꝑrafato do. Confultore declarata eſt fuerint, adhuc ambigi intelligi, quorũ uerũ eſt, utrũ Illuflriffi, & excellentiffimis Ducibus Ferrariæ, feu Comitiffi Regij fuper caſtris Comitibz de Boiardis conceſſis aliqua iuriſdictio cõpetat, & tibi ſua mediante poſſint regulariter ſimul, & cum iurariæ cõ ipſis Comitibz ſiſe dicere in dictis caſtris, & iuris de omnibz cauſis, que ratione rerum, locorũ, & perſonarũ oriri poſſent, adeo, q̃ præuentioni fit lo cus, an uero iuriſdictio, cuiusq; exercitium ipſis Comitibz tantum, & derogatiue cõpetat. Alterũ eſt, an ſeparationes, ſeu diuifiones de dictis caſtris, illorũq; territorijs à territorio ciuitatis Regij ab ipſis Ducibus ad fauorē dictorũ Comitũ factę de iure ſaltem ad iudiciũ dictę ciuitatis Regij ualida fuerint. ¶ Reſpondeo ad primũ, in quo dicendum uidetur, q̃ Duces, qui iuriſdictionē, merorũq; Imperium Comitibz conceſſerunt, cum illos ita non tranſulerint, q̃ a ſe in totũ abdicare uoluerint, qm̃ t̃ princeps iura regalia certi loci ad iudiciũ ſubditorum, uel ſuccellorũ alteri concedere non poteſt, ut dixit Bald. in c. i. ſ. rur ſus de pœ canon. & ſenſit Bar. in l. prohibere. §. pla nẽ. q̃. uod. uti, atq; clam. ¶ Secundo cum uertatur quę ſit ſuper aquis, que in feudi conceſſione cõtinentur, illius cognitio debet pertinere ad dominũ concedentẽ, uel ad ciuitatē Regiã, que locũ Ducum obtinet t̃ ex ſtatutis, t̃ ex ſpeciali ipſorũ Ducũ conceſſione. ¶ Quelli enim feudiſ ad domino feudi eſt terminũ da. ceterum. c. nonit. de iudi. c. ex tranſmiſſa. & c. ue rĩde. ſ. foro compet. c. i. §. præterea. de prohibita ſeu. alio p̃r Fede. & c. apud quem, uel quos controuer. ¶ Tercio princeps in feudando, & iuriſdictionē in alium tranſferendo à ſe iuriſdictionē abdicare, & illa ſe priuare non cenſetur, nam eſt cauſas alicui delegan do ſe ſequat illas iuriſdictionē non priuat, ut in c. ſa nẽ. & c. cluſper quæſitiõ. extra de offic. delega. & probatur ex ijs, que uoluit Bald. in prælu. feudo. col. 8. ubi princeps iura Imperij à ſe abdicare non p̃t, alioquin Imperium facile ad nihilũ deueniret. Præterea. ¶ Tẽci ciuitatis Regij iuriſdictionē habuerit ꝑ extrahen tes aquam ex flumine, & canali ſciuita, ut ex priuile gijs, & ſtatutis dictę ciuitatis conſtat, iunctis capituli pacis conſtantia. iſi Principes, ſeu do. Duces præſatos Comitēs in feudando nō potuerunt iuribus, & iuriſdictioni huius ciuitatis præiudicare. arg. c. i. cum ibi not. de natu. feud. l. 2. §. ſi quid ꝑt a princepe. & §. meri to. ff. ne quid in loco pub. ac etiam quia dictos Comi tes inſueſcẽdo iuribus alteri quæſitis præiudicare no luerunt, ut in conceſſionibus cõtinentur. ¶ Sed ex ad uerũ, p̃dictis nō obſtantibus, q̃ Comes Iulius de ijs, que in ſuo territorio ſiunt, & cõmittuntur, & de cau ſis q̃z ſuos homines ratione dictarum aquarũ mo ueri poſſunt, ſolus dicatur iudex, & iuriſdictionē ad eũ tantũ pertineat, ita, q̃ cum ipſo cõmunitas ciuitatis Regij, aut ipſe Duc cumulatue non concurrat, ex in fra dicendis probatur, & primò, nam t̃ ex ijs, quę in pa ce conſtantie fuerunt conſtituta, ac etiam ex priuile gijs, & inſtitutiõis dictorũ Comitum colligitur, ciui tatem Regij fuiſſe, & eſſe de feudo Imperij, cum illa prius fuerit ad Imperatoribus conceſſa Ducibus Me diolani, deinde à Ducibus Mediolani Ducibus Re

6 gij, seu Ferrariae: ergo ¶ directū dominium, & ciuilis
possessio huius ciuitatis, finq; territorij sunt Impera-
toris, seu Imperij, utile uero dominium, & naturalis
possessio illius ex cōcessione feudali dicuntur primo
in Ducem Mediolani, & de Duce Mediolani in Mar-
chiones, seu Duces Ferrariae, & de illis in Comites Bo-
iardos translata, ad not. in l. 3. §. ex contrario. ff. de ac-
qui. poss. & in l. fi. ut certo. §. si duobus uehiculum. ff.
7 cōmodo. cum aliis: ex quo inferitur, q̄ Marchiones,
seu Duces Ferrariae dando in feudum Comitibus Bo-
iardis Castrū Scandiani, aliaq; castra, & uillas cū illo-
rū iurisdictione, & mero, & mixto Imperio, desierū
habere illorū locorū, & iurisdictionis dominium uti-
le, & naturalē possessionē, q̄n plures cedō respectū,
& eadem possidendi specie eandem rē insolidū pos-
sidere non possunt, uidelicet uel naturaliter, & ciuili-
ter, uel naturaliter tantū, uel ciuili ter solū. d. §. ex con-
trario. d. §. si duobus uehiculum. & Barto. in l. fi. ff. uti
posside, & ideo si habens rē in feudū illā alteri in feudū
cōcessit, priuatur uti dominio, & naturali posses-
sione, quia illa, quae habebat, in eum transluisse dicitur,
ut colligitur ex no. per Barto. & alios in l. interdū.
in fi. & in l. quod meo. in prin. ff. de acquir. poss. & per
eum expressē in l. unica. circa finem. C. uti posside.
Hinc glo. fin. ibi, Iaco. Butri. & Cyn. in 5. col. ibi addi-
tio tertio. & Sali. circa finem dicunt, q̄ si dominus rē
in feudū dederit, deinde feudatarius alteri similiter
in feudū concesserit, & ultimus alteri, primus domi-
nus dicitur habere dominium directū, & ciuilem
possessionem, dominium uerō utile, & naturalis pos-
sessio dictorū esse solum penes ultimum feudatariū,
cui postmodō facta fuit cōcessio, intermedij uerō fe-
datarij nihil habebunt, uidelicet nec dominium uti-
le, nec naturalem possessionem, quoniam dando alii
in feudum, omne ius, & naturalem possessionē, quae
penes illos erant, in eum transfulerunt ita, ut nullo
modo possideant, ueluti etiam optimē declarat Albe-
ri. in d. l. unica. & prout in simili contingit, q̄ si is,
cui iura cessā fuerunt, illa alteri cedit, nihil enim apud eū
remanet, ut in l. 1. §. de illo. ff. ad trebellia. & not. in l.
empror. ff. de heredi. uel actio. uendita. quo fit, ut ua-
fallus, seu feudatarius, qui aliās ratione feudi, & utilis
dominij, naturalisq; possessionis iurisdictionē, & il-
lius exercitium habebat, si feudū, seu castrum cum iu-
ridictione alteri concesserit, non poterit iurisdictione
ne uti, nec illā habebit, cū alium in feudum omne
ius suū utilis dominij, naturalisq; possessionis in se-
quentē transferit: ex quibus inferitur, q̄ ultimus fe-
datarius, in quē fuit translātū dominium utile, & na-
turalis possessio, habebit iurisdictionē, & illius exerci-
8 tium inter homines castrū, siueq; territorij, & ¶ di-
ominus feudi, apud quē dominium directū, & ciuilis
possessio remansit, uellet cognoscere, & iurisdictionē
exercere, non possit regulariter, nisi in casu denegate
iustitiae, uel tempore uacationis, aut in causa ap-
pellationis, ad notata in c. licet ex suscepto. extra de
foro competēt. & in c. quoniam per glo. 10. distinctē.
& optimē faciunt ea, quae dixit Bart. in l. fi. ff. uti pos-
9 det. col. penultima, q̄ ¶ iurisdictionē penes plures insoli-
dum diuersimodē esse potest, primo q̄ eadē iurisdic-
tio pluribus simul competit ratione eiusdem conces-
sionis, uel uirtute successioneis, ut quando plures
uni domino succedunt, ad notata per Abbatem,
& alios in c. prudentiam. in princip. de offic. deleg. quan-
doque etiam plures dicuntur habere insolidum iurisdic-
tionem subalternatiū, ueluti q̄n unus habet iurisdic-
tionem altam, & alius basiam, ut exemplificari
potest secundū Bartolum in illo, qui generaliter om-
nium causarum cognitionē habet, alius uerō solum
de causis appellationum cognoscere potest, similiter

- 10 [†]posset exemplificari in domino directo, qui ratione feudi, suiq; directi dominij, & naturalis possessionis iurisdictione altam habere dicitur, & ad eum in causis appellationum, uel ob iustitiā a feudatario denegatā recurri potest, nā feudatarius ipse iurisdictionē basam, & inferiorē habere dicitur, ut is solus generaliter de omnibus causis inter subditos cognoscere possit taliter, q̄ dominus directus in illis se intromittere nequeat, alioquin feudatariū in sua naturali possessione turbaret, & illud posset interdico uti possidetis agi. argumento d. l. si cum ibi not. per Bart. iunctis ijs, quā in indiuiduo uoluit Bald. in l. 1. q. 43. ff. de rerum diuis. & habetur per dominū Praposi. Mediol. in prælud. feudo. col. 7. vers. dicitur etiā in diffinitione, qui uoluerunt, q̄ dominus, qui castrū concessit in feudū, non possit de causis primā instantiā inter, & homines dicti castrī cognoscere, sed ipse feudatarius. Accedat id, quod uoluit Ioan. Fab. Instit. de Attil. tuto. in princ. 3. col. & melius Alex. in consi. 60. uisā legitimatione. col. 1. lib. 1. l. si in consi. 70. super vtraque. col. 3. Curtius senior in consi. 73. col. 29. vers. 5. principaliter. & in consi. 65. super prēmisa. col. 14. Cōstat itaq; aperte ex autoritate tantorū uirorum verissimū esse, q̄ ad Comitē Iulium ultimū feudatariū pertinet inter, & suos subditos, & homines territorij castrorum, & locorum suorū cognoscere, & iurisdictionem exercere, non autem hoc ius regulariter ad Ducem Ferrariæ spectat, & minus ad ciuitatē Regij, seu ad officiales: Quare si dicta Ciuitas ius aliquod homines habitantes in castris, & territorio dicti Comitatis habeat, uel habere prætendat, et occasione aquarū sciuit, debet ipsa ciuitas istos homines agere coram præfato Comite Iulio, non suis officialibus.
- 11 qm̄ factos sequitur forum rei, & non ē contra. c. si clericus. & c. cum sit generale. de foro competenti. Non consentio tamen per prædicta, ciuitatē Regij tale, tantūq; ius habere super flumine sciuit, uel super illius aqua, quin et homines Scandiani, & maximē dictus Comes possint habere ius extrahendi aquam, & eorū prata pro suo usu, & necessitate intra territorij dicti Comitatis irrigandi, nā ex quo aqua per eius territorium decurrit, illa pro suo usu uti poterunt, ut colligitur ex ijs, quē uoluit Bald. in l. item lapilli. col. 2. ff. de rerum diuis. & argumento l. si cui. in fine. cum gl. vlti. ff. de seruit. l. 1. §. deinde. in si. ff. de riuis. cum gl. in ver. locum. & l. refectio. cum gl. ff. cōmu. prædio. ¶ An tñ feudatarius possit alium sine cōsensu domini de suo feudo infeudare, & pñr illū facere dominum utiliter, & possessorē naturaliter, cōmunis schola scribentium habet hoc pro indubitabili, ueluti præsupponunt scribentes in locis supra alleg. c. 1. de alien. feu. pater. c. 1. §. præterea ducatus. cum gl. de prohib. feu. alien. per Feder. c. 1. de prohib. feu. alien. per loth. c. 1. §. similiter. de lege Corradi. c. 1. §. 1. qualiter olim feudum alien. poter. cum ibi not. gl. & scribentes in c. quā in ecclesiārum. extra de constit. & Io. de Imol. in c. potuit. de locato. Et tñ quamuis feudū dignitatis aliās de rigore iuris diuidi non posset, tamen de consuetudine hodie secus est. d. §. præterea ducatus. & in d. c. 1. in feu. ibiq; scribentes. de alien. feu. Preterea tñ si feudū dignitatis non poterat diuidi, tamē in feudum alteri a feudatario concedi poterat nō solum in totum, sed et in partem, quia per diuisionē talis alienatio fieri dicitur. argumento l. 1. C. commu. vtriusq; iudi. non autem per infeudationem, qm̄ penes dominum infeudantē directū dominium, & naturalis possessio remanet. Et licet ex prædictis allegata supra in contrarium videantur sublata, tamen illis specialius respondendo, non refragatur primū, quia
- 16 illud procederet, qm̄ princeps totaliter, & pleno iure

ueller iura imperij, uel alicuius partis alterius, illū sibi quoad bona cōcessā parē creatum modo loquitur Bald. in prælud. feudo. c. 1. §. de pace constan. & Bart. in d. l. prohibet. sed si princeps ueller vnam ciuitatem, aut imperij alteri in feudū dare, certē posset, & hoc ius erga personā uasalli acquirat, & dominium, ciuilem q; possē. retineat, alioquin remus in absurdum, q̄ Imperatori, seu Regi superiori sibi uasallos mediante feudatario facere, & creare concessum non esset, q̄ est falsum, quia iura ciuilia, canonica, & civilia hoc admittunt. c. 1. de nat. feu. ¶ Tuncundum motuum in specie ex traditis fundamentis nostræ conclusionis, quā breuiter aliter non reassumo. ¶ Tertium quoque, & motiū non aduersantur, qm̄, ut docet abbas, catis fuit demonstratū, tñ permissum est Imperiis, & reipublicis in feudū concedere, & ligitur ex uerbis Barto. in d. §. planē. & Bald. de nat. feu. & in d. c. 1. §. per triginta. de pacat. i. quā uoluit cōcessionē factas ciuitatibus constantie fuisse temporales, cum quo dominus cōiter pertransire uidetur: & posito, q̄ fuerat, tñ princeps potuit de illis quo ad uelut disponere, ut colligitur ex uerbis Barto. in d. §. Alex. in consi. 1. lib. 5. quod consilium aut Comitis Iulij melius quadrare non posset, & xan. autoritatem per se ad uictoriam sufficit.

18 quia non est dicendum Imperatori per totā in pace constantie sibi, uel saltē succedere, uisū ligare manus. l. si quis in principio. in l. lega. 3. l. ille a quo. §. tempus. ff. ad leg. alius. ¶ Quoad secundum principale, q̄ legi diuisio de castris, illorumq; territorio hactenus ciuitatis Regij nō ualuerit ad prædictam ciuitatis, facit in primis, quia tñ dominus & regnorum separatio dicitur esse de integro in l. ex hoc iure. ff. de iustitia, & iure. ergo ad principes seculares, tñ qui iuri gentium aut præfunt. §. penul. Instit. de iure natu. g. Innoc. & alij in c. quā in ecclesiārum. extra de iur. & habetur per legistas in l. omnes. C. ff. uel util. publ. ¶ Secundo tñ hoc probari uisum ge. §. 1. i. o. distinct. ubi Imperator, seu alius secularis non potest prouincias, uel territoria, quia ex tali diuisione posset parochiarum, & tra. c. 1. §. præterea ducatus. de prohibita. c. 23 Federi. & ibi Bald. Præterea tñ dignitas non dñui, sed potius augeri. l. obseruadum. ff. de cōt. unde sicut præbendæ non possunt diuidi. c. 24 bus. & c. nisi essent. de præben. ita nec dignitatum. Adde, q̄ sicut tñ seruitutes, quæ sunt naturales, diuisionem non recipiunt. l. 2. & l. si pñr non diuiduntur. ff. de verb. oblig. ita, & hæc feudorum, quæ dicuntur esse quid incorporatæ sequenter indiuiduæ. l. 1. §. quædam. ff. de rer. diuis. uidetur esse expressum. in l. Imperator. ff. ad m. ubi officiū magistratus, & sic id, quod est iuris, dicitur indiuiduū, quia tñ iurisdictionis potestatis est indiuisibilis, cū pro parte explicari nō possit in hoc iudicio. ff. familiae hercis. & ut hī per l. 1. & in l. imperiū. ff. de iurisdic. omni. iudic. tñ semi iurisdictione diffiniri, sed ipsa, prout est quæ

regnum diffiniatur: quāvis in iurisdictione gradus, & diuersa species reperiantur, ad tradita per eundem Bar. in d. Imperium. & in §. iudicare. in authen. de defensione. c. i. & facit tex. in §. hoc aut. in §. hoc aut. in authen. ut indices sine quoq; suffra. coll. 2. ¶ Quibus tamen non obstantibus, contrarium in casu, de quo quārimus, uetus esse arbitror, & hoc probatur primo, nā si princeps non possit contra ius gentium sine iurisdictione disponere, ut supra, tamen secundum ius gentium, ut illius aequitatem disponere non prohibetur, & id Imperator ponit id, quod omnibus erat cōse, diuide re, & legē facere, per quam diuideretur, iuxta c. quo iure. s. dist. ¶ Secundo quāuis ex diuisione prout iurisdictionis, seu territorij facta à principe sequi non possit se paratio, & diuio parochiarum, & spiritualium, d. c. legem. tamen ob hoc nō dicitur principibus, seu regibus prohiberi, quin parochias, & prouincias diuide, & de una plures facere rēporaliter possint, ut in d. c. le ge. ubi hoc pre-supponit gl. & scriben. maxime moder. & est tex. in l. i. eadem. ff. de offi. assell. ¶ Tertio si Pape & principi ecclesiasticis permittitur est prabēdas, & parochias quoad spiritualitatem diuide, ut in c. uacante. c. significatum. extra de praben. c. ad audiētiā. de ecclē. c. i. & habetur in c. sup. eo. de parochiis. Bal. in l. rescripta. C. de diuersis rescriptis. & est bonus tex. in c. i. in fi. uer. 9. q. 2. ergo & principi seculari dicitur licitū esse diuide prouincias, territoria, & iurisdictiones quoad temporalitatem. argum. c. duo sunt. & c. Imperator. 96. dist. c. uerum. & c. quonia. 10. dist. ¶ Quarto hoc expresse probatur in l. si eadē. ff. de offi. assell. ubi Paulus, & moder. latē ponunt, idēq; uolunt Bar. l. i. uer. sed quāro. an una. C. de metropo. lib. 1. r. Preterea quāuis feudum dignitatis diuidi nō possit, ut eadē dignitas diuidatur. d. c. 1. §. praterea ducatus. c. si. eundem tamē dignitatis, & iurisdictionis exercitū diuidi pōt, ut habetur per canonistas in d. c. prudētia. in prin. & ibi Abb. de offi. deleg. & est de mē. Bal. l. §. praterea ducatus. Et ideo si habēs feudū dignitatis retento nomine, & iure integro dignitatis suae, puta Ducatus, uelit sub alio, & diuerso nomine, & libertaria dignitatis res feudales, & exercitiū iurisdictionis diuide, utique poterit, quia sic feudū nō dicitur diuidi quoad dignitatem, sub qua concessum fuit. Rursus licet de iure feudum dignitatis non possit diuidi. §. praterea. tamen de consuetudine diuidi, & separari potest, quod intelligo eo modo, quo proximē dixi, & faciunt ea, quae habentur p. Pau. Cast. in l. hoc iure. col. 4. uer. capio secundum. ff. de inst. & iur. Sed iam duo, & à tanto tēpore citra, de quo memoria in contrarium non extat, quod tempus habet uim iuristi tituli, & privilegij. c. 1. in fi. de preicri. in 6. l. 1. §. fin. ff. de aqua pluuiā. arcen. cū ibi notatis. c. super quibusdā. §. praterea. cum gl. extra de uerb. signifi. Comites isti de Scādiano sub nomine comitatus ex priuilegijs duorum principum permanere diuisi, ac separati à territorio, & iurisdictione ciuitatis Regij sciente, & tolerante principe, ergo talis consuetudo pro lege habetur, ut in l. hoc iure. §. ductus. ff. de aqua quotid. & casti. Praterea §. iurisdictione, quae in sui substantia nō pōt diuidi. potest tamen diuidi quo ad illius exercitiū, p. Bar. in l. si plures. ff. de exercito. & in l. si uni. ff. de re iud. per Abb. & doct. moder. in d. c. prudētia. in prin. Bal. in d. §. praterea ducatus. col. 2. & 3. & faciunt illa, quae latē copiose deduxit supra scriptus dominus Iacobus in suo cōsi. & Ialon, ac alii in d. l. si eadē. & Pau. Cast. in l. hoc iure. ff. de iusti. & iure. inquit, qd diuio iurisdictionum, & territoriorum fuit de iure positio inuentā, quod etiam pre-supponit Bal. in d. §. praterea ducatus. col. 1. Ergo p. triū consuetudinē, & cōtrariā principis, & habentis auctoritatem ius condendi dī-

spositionē tolli, & alterari poterit, ut de iūdo territorio duo fiant, & quodlibet p. se territorij separatim dicatur, ut est tex. ibiq; Pau. de Cast. & moder. in d. l. si eadē. & facit §. illud. & §. hoc aut. in auth. ut indices. si ne quoquo suffra. & argu. c. proposuit. de concess. praben. Nam §. unum ius positum p. aliud ius positum etiam sine causa liberē tollitur, & sic ab ipso principe uel ab alio potestare condendi ius in loco habēte, ut uoluit Bar. in d. l. si. C. si contra ius, uel util. pub. Abba. post Inn. in d. c. quē in ecclesiariū. ubi plenē, sed Duce Mediolani, & Ferrariae, seu Regij habent potestatem condendi iura in suis terris, igitur &c. Et per praedicta constat sublata esse ea, quae supra in contrarium sunt allegata. Stabit itaque conclusio tradita pro uera, qd separatio facta de territorio castrorum comitibus Boiardi in feudum concessorum ualidē, & legitime facta fuit ab ipso Duce Mediolani, & et Duce Ferrariae, cum Dux Mediolani, & Dux Ferrariae in suo ducatu locum principis obtineant, & iura condere ualeant, ueluti in suo consilio docuit praefatus D. Iacobus, cuius dicta, & conclusiones in dicto eius consil. traditas utri de iure ueras sequor. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Facti origo, & causarum merita in primis inuestiganda.
- 2 Dominium utile quando directo non contrarietur, et quādo secus.
- 3 Possidere eandem rem eodem genere dominij plures in solidum nō possunt.
- 4 Emphyteota, seu liuellarius non est absque culpa suo dominio utili priuandus.
- 5 Dominium utile iurium, & dominium utile rerum differunt, & unum penes unum, & alterum penes alium eodem tempore, et in solidum esse potest.
- 6 Possestio naturalis simul apud plures in solidum diuersa specie possidendi esse potest.
- 7 Dominus post primam concessionem iure feudi, seu liuelli, uel emphyteotario factam cum onere prestādi annuas pensiones, seu praestationes personales potest alium de dicta re quoad ius tantum illas pensiones, seu praestationes exigendi in feudare.
- 8 Dominium utile, & naturalis possessio rei quomodo apud duos in solidum eodem tempore esse possunt.
- 9 Emphyteosis, siue liuellus, & feudū inter se substantialiter differunt.
- 10 Emphyteota si alicui usufructum rei concedat, uterque dicitur naturaliter possidere, & quomodo.
- 11 Dominium utile, & possessio naturalis rei non potest cum dominio utilis iuris consolidari.
- 12 Et cum quo debeat, & possit consolidari, si dictum dominium utile iuris, & dominium directum concedentis concurrant.
- 13 Feudum ad quem reuertatur, si ob culpam ultimi feudatarij, qui fuit ab alio uasallo in feudatus, sit finitum.
- 14 Emphyteota, seu liuellarius priuati si tale delictum committat, ob quod bona sint publicanda, ius emphyteoticum, siue liuellarium sisco applicatur.
- 15 Emphyteota si rem alteri ad usufructuandum concessit, deinde à iure suo cecidit, ad quē res, seu utile dominium illius reuertatur.
- 16 Emphyteota primus si rem alteri in emphyteosim concessit, & ultimus emphyteota uelit ius suū, & melioramenta uendere, quis sit requirendus, & debeat nouam inuestituram facere, & cui sit pro renouatione soluendum.
- 17 Dominus si post concessionem rei in emphyteosim uni factam alteri iure feudi concessit ius percipiendi pensiones, et obuentiones, cui debeat id, qd ab emphyteota pro renouationibus soluitur.
- 18 Feudum differt ab usufructu.

E P I T O M E.

EMPHYTEOTA, cui primo res iure emphyteosis concessa fuit, si crimē commisit, ob qd ei? bōa sint de iure publicāda, & res illa post concessionē emphyteosis fuit à dño alteri quoq; iure feudi concessa quoad i? exigēdi pēsiōes, & obuentiones dñiū, & ius utile primi emphyteote ad ad dñm directū qui cōcessit, reuertit, & dñio illius directo, ac ciuili possēsiōe eiūsdē cōsolidari, hic pbaē. Consi-